**Αἴτηση περί ἐκδόσεως προδικαστικῆς ἀποφάσεως πού ὑποβλήθηκε βάσει τῆς διατάξεως τοῦ** Finanzgericht **τῆς Ρηνανίας-Παλατινάτου** (Rheinland-Pfalz) **τῆς 13ης Αὐγούστου 1981 στό πλαίσιο τῆς δίκης μεταξύ τῆς ἑταιρίας** Almadent Dental-Handels- und Vertriebsgesellschaft mbH **καί τοῦ** Hauptzollamt Mainz **(Κεντρικό Τελωνεῖο** Mainz)

**(Ὑπόθεση 237/81)**

Μέ διάταξη τῆς 13ης Αὐγούστου 1981, πού περιῆλθε στή γραμματεία τοῦ Δικαστηρίου στίς 27 Αὐγούστου 1981, τό Finanzgericht Ρηνανίας-Παλατινάτου — 3ο τμῆμα — στό πλαίσιο τῆς δίκης μεταξύ τῆς ἑταιρίας Almadent Dental-Handels- und Vertriebsgesellschaft mbH Mainz, καί τοῦ Hauptzollamt Mainz (Κεντρικό Τελωνεῖο Mainz), ζητεῖ ἀπό τό Δικαστήριο τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων ἔκδοση προδικαστικῆς ἀποφάσεως ἐπί τοῦ ἀκόλουθου ἐρωτήματος:

Ἡ δασμολογική διάκριση 38.19 Κ τοῦ Κοινοῦ Δασμολογίου 1979 πρέπει νά ἑρμηνευθεῖ κατά τήν ἔννοια ὅτι στίς «πυρίμαχες» συνθέσεις πού περιλαμβάνει εἶναι δυνατόν νά ὑπάγονται μόνον ὑλικά πού ἀνέχονται θερμοκρασία τουλάχιστον 1 500 βαθμῶν Κελσίου, ὅπως καθορίζεται ἀπό τίς συστάσεις ISO (International Organization for Standardization — Διεθνής Ὀργανισμός Τυποποιήσεως) R 528-1966 καί R 1146-1969, ἤ μποροῦν ἐπίσης κατά τήν ἔννοια αὐτῆς τῆς δασμολογικῆς διακρίσεως νά θεωροῦνται «πυρίμαχα» καί προϊόντα μέ χαμηλότερο βαθμό τήξεως ἀναλόγως τῆς ὕλης καί τοῦ σκοποῦ χρησιμοποιήσεως;